

CSÓRI SÁNDOR

Sáros a szívünk

Kiss Ferenc temetésén

*Ferenc, te most a földbe mész,
mi pedig haza.
Sáros a cipőnk,
sáros a szívünk,
de sajogva hallgatjuk még,
ahogy a fiad
hegedül neked utoljára.*

Derékig áll a sírban!

*Most aztán beláthatod, vitézlő barátom,
hogy életedben először
rossz helyre jöttél:
sok itt körülötted a sírkő, a kereszt,
a megaszalódott, dicső homlok,
sok az összeillesztett sarkú csontváz,
de sehol egy gémeskút,
egy nyikorgó, horpadt bádoggödör,
amelyből meghajszolt lovainkkal
együtt ihattunk volna legényesen.*

*Most gondolom el, bűnösen, későn,
hogy ez lehetett volna
a mi hajnali részegségünk,
és Kosztolányi meg kóbor násznagyunk,
akiért még egy háborúba is
elmentünk volna mind a ketten,
vőfélybotokkal, nagy ágyútűzben,
hogy Szabadkára
minden szívárvány visszatérjen,
minden szívárvány, amelyet ismerünk.*

Háttal állok

*Háttal állok már minden ragyogásnak,
minden mosolynak,
minden bűnnek.
Legbelül csupa múlt vagyok.*

*A sértődékeny evangélisták
lehettek ilyen elvadultak,
akik már a Holdnak is megüzenték:
fényeskedhetsz, barátunk,
de már csak nélkülünk!*

*Honnan sodródhat felém
ez a sebzett fölény?
Honnan és miért?
Talán, mert szemem láttára
öltek embert
s lóttek fejbe megsérült lovakat?
És fülem hallatára
esküdött meg jó néhány lángész,
hogy az esőcsepp is háborog
akár a tenger.*

*Ettől lettem hát ilyen sorsos ember,
átlátszó, mint egy ablak,
átlátszó, mint egy apáca,
s ettől kongattam meg hangosan
még a tulipánokat is...
tanuljatok meg végre föltámadni,
hisz a világ
minden gótikus tornya a tiétek.
Nektek azonban csak egy illatos
szivar kellett
egy még illatosabb háború,
hogy ne fakuljon meg
ez az élet!*

Minden morzsaszemért

*Eljön majd újra, eljön az a nap,
mikor a boltokat is megszállják a bangyák,
mert minden morzsaszemért verekedniük kell,
és a kenyeret is haraggal adják.*